
Obsah

Úvod	11
1 Popis lexikálně-sémantických konverzí v zahraniční jazyko- vědě	17
1.1 Syntaktický přístup	19
1.2 Lexikální přístup	26
1.3 Přístup založený na pravidlech korespondence doplnění sloves a povrchových syntaktických pozic	30
1.4 Konstrukční přístup	41
1.5 Lexikálně-sémantické konverze v lexikálních zdrojích	46
1.5.1 FrameNet	46
1.5.2 PropBank	47
1.5.3 VerbNet	48
1.5.4 Explanatory Combinatorial Dictionary	50
2 Popis lexikálně-sémantických konverzí v české jazykovědě	55
2.1 Lexikálně-sémantické konverze jako prostředek hierarchizace větné struktury	55
2.2 Typologické řazení lexikálně-sémantických konverzí	59
2.3 Situace a její perspektivizace	68
2.4 Lexikálně-sémantické konverze ve vztahu k významu a obsahu	77
3 Valenční teorie ve funkčním generativním popisu	85
3.1 Základní charakteristika funkčního generativního popisu . .	85
3.2 Valence ve funkčním generativním popisu	89

3.3	Změny ve valenčním rámci sloves ve funkčním generativním popisu	95
4	Alternace v češtině	101
4.1	Lexikalizované alternace	104
4.1.1	Lexikálně-sémantická konverze	105
4.1.2	Dvojitá strukturní realizace situačního participantu . .	111
4.1.3	Strukturní rozpad situačního participantu	115
4.1.4	Hypotéza tzv. alternace Adresátu a volného doplnění směru <i>Kam?</i>	122
4.2	Gramatikalizované alternace	125
4.2.1	Gramatická konverze	125
4.2.2	Kombinace diatezí a lexikalizovaných alternací . . .	131
4.2.3	Reciprocita	134
4.2.4	Kombinace reciprocit a diatezí	140
4.2.5	Kombinace reciprocit a lexikalizovaných alternací .	143
5	Lokativní konverze	145
5.1	Sémantické rysy lokativní konverze	146
5.1.1	Sémantické třídy sloves souvýskytu	146
5.1.2	Sémantická charakteristika situačních participantů .	153
5.1.3	Význam syntaktických konstrukcí	160
5.1.4	Holistická interpretace situačních participantů	167
5.2	Lexikálně-sémantická reprezentace lokativní konverze	171
5.2.1	Sémantické role	171
5.2.2	Lexikálně-konceptuální struktury	172
5.2.3	Lexikálně-konceptuální struktury sloves souvýskytu .	176
5.3	Valence sloves souvýskytu	179
5.3.1	Slovesa „vytvoření souvýskytu“ („vztah uvnitř“) . .	180
5.3.2	Slovesa „vytvoření souvýskytu“ („vztah na povrchu“) .	185
5.3.3	Slovesa „zrušení souvýskytu“ („vztah uvnitř“) . . .	190
5.3.4	Slovesa „zrušení souvýskytu“ („vztah na povrchu“) .	194
5.4	Reprezentace změn ve valenční struktuře sloves souvýskytu	200
5.4.1	Derivace lokativní konverze	200

5.4.2	Pravidla korespondence situačních participantů a valenčních doplnění	206
6	Konverze Nositel děje–Místo	211
6.1	Sémantické rysy konverze Nositel děje–Místo	212
6.1.1	Sémantické třídy sloves	212
6.1.2	Sémantická charakteristika situačních participantů .	216
6.1.3	Význam syntaktických konstrukcí	223
6.1.4	Holistická interpretace situačního participantu Místo	228
6.1.5	Bezpodmětové konstrukce a konstrukce s formálním subjektem <i>to</i>	229
6.2	Lexikálně-sémantická reprezentace konverze Nositel děje–Místo	232
6.3	Valence sloves	234
6.4	Pravidla korespondence situačních participantů a valenčních doplnění	237
	Závěr	241
	Summary	243
	Seznam literatury	245
	Přílohy	
1	Datová komponenta lexikonu	257
2	Pravidlová komponenta lexikonu	261
2. A	Pravidla pro diateze	261
2. B	Pravidla pro recipocitu	265
2. C	Pravidla pro formální subjekt	266
2. D	Pravidla korespondence situačních participantů a valenčních doplnění	266
	Rejstřík	269
	Seznam obrázků	277
	Seznam tabulek	279